

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji na mocy art. 138 ust. 2 TWE w sprawie wzmocnienia norm pracy na morzu

COM(2006) 287 wersja ostateczna

(2007/C 97/11)

Dnia 16 czerwca 2006 r. Komisja Europejska, działając na podstawie art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja Transportu, Energii, Infrastruktury i Społeczeństwa Informacyjnego, odpowiedzialna za przygotowanie prac Komitetu na ten temat, wydała swoją opinię w dniu 11 stycznia 2007 r. Sprawozdawcą był Thomas ETTY.

Na 433. sesji plenarnej w dniach 15-16 lutego 2007 r. (posiedzenie z 15 lutego 2007 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął 190 głosami — 5 osób wstrzymało się od głosu — następującą opinię:

1. Wprowadzenie

1.1 Skonsolidowana konwencja z 2006 r. w sprawie norm pracy na morzu jest nowym, ważnym instrumentem Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), który łączy w sobie ochronę praw marynarzy do godnych warunków pracy ze stworzeniem warunków uczciwej konkurencji dla armatorów.

1.2 Stanowi ona czwarty filar międzynarodowych uregulowań sektora morskiego, będąc jednocześnie uzupełnieniem trzech podstawowych konwencji morskich przyjętych pod przewodnictwem Międzynarodowej Organizacji Morskiej, tzn. Konwencji SOLAS (o bezpieczeństwie życia na morzu), Konwencji STCW (dotyczącej kwalifikacji marynarzy) i Konwencji MARPOL (o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki).

1.3 Nowa Konwencja zastępuje 68 istniejących instrumentów MOP dotyczących sektora morskiego. Wejdzie ona w życie po ratyfikacji przez 30 państw należących do MOP, dysponujących co najmniej 33 % tonażu światowego.

2. Uwagi

2.1 Konwencja określa normy pracy stosowane w odniesieniu do załóg statków morskich o pojemności rejestrowej brutto co najmniej 500 ton, wykonujących rejsy międzynarodowe lub trasy między portami obcych państw. Dotyczą one:

- minimalnych warunków wymaganych dla pracy na morzu,
- warunków zatrudnienia,
- mieszkania na pokładzie, urządzeń służących rekreacji, żywienia i cateringu,
- ochrony zdrowia, opieki medycznej, ochrony socjalnej,
- procedur gwarantujących zgodność i egzekwowanie przepisów.

2.2 Komitet mógłby pochwalić Komisję za wsparcie udzielone pracom MOP, które zaowocowały przyjęciem nowej Konwencji i za jego dobrą współpracę z rządami oraz organiza-

cjami pracodawców i pracowników z państw członkowskich w ramach trójstronnej struktury MOP. Stworzyło to niewątpliwie solidną podstawę prac, jakie należy obecnie wykonać po utworzeniu nowego instrumentu, polegających na jego ratyfikacji przez państwa członkowskie oraz na dostosowaniu, tam gdzie jest to niezbędne, wspólnotowego dorobku prawnego.

2.3 Komitet zauważa, że Konwencja jest wynikiem osiągnięcia delikatnej równowagi w procesie podejmowania decyzji na szczeblu międzynarodowym oraz w ramach trójstronnej struktury. Działania Komisji powinny wzmacniać i wspierać to dokonanie, przy jednoczesnym unikaniu kroków, które mogłyby zagrozić jego pomyślnemu zastosowaniu.

2.4 Komitet mógłby poprzeć zdecydowaną postawę Komisji w sprawie zachęcania państw członkowskich do szybkiej ratyfikacji Konwencji. Takie działania, podjęte przez 27 państw członkowskich dysponujących co najmniej 28 % tonażu światowego, byłyby wielkim krokiem naprzód.

2.5 Z uwagi na to, że Unia Europejska nie jest członkiem MOP, ratyfikacja pozostaje wyłącznie sprawą państw członkowskich. Komitet odnotowuje z zainteresowaniem decyzję Komisji w sprawie zaproszenia partnerów społecznych na szczeblu europejskim do wzięcia udziału w negocjacjach mających na celu osiągnięcie porozumienia. Jeśli porozumienie takie zostało osiągnięte, ułatwiłoby to niewątpliwie ratyfikację Konwencji przez państwa członkowskie. Komitet oczekuje, że państwa członkowskie jak najszybciej dokonają ratyfikacji, licząc, iż będzie to w 2008 r.

2.6 Obecnie rozpoczęły się negocjacje pomiędzy partnerami społecznymi. W tych okolicznościach Komitet uznaje za stosowane powstrzymanie się przez jakiś czas od wypowiedzi w sprawie trzech głównych zagadnień poruszonych przez Komisję w swoim komunikacie, które dotyczyły:

- dostosowania wspólnotowego dorobku prawnego,
- przyjęcia tekstów uzupełniających,
- wyjścia poza postanowienia Konwencji.

To samo dotyczy kwestii uznania części B Konwencji (zawierającej wytyczne) za obowiązującą.

Jeśli partnerom społecznym nie uda się osiągnąć porozumienia, Komitet przyjrzy się ponownie tym zagadnieniom.

2.7 Jeśli chodzi o utworzenie trójstronnej struktury przewidzianej w Konwencji, Komitet zaznacza, że Traktat nie zawiera postanowień dotyczących takich mechanizmów. Biorąc to pod uwagę, Komitet pragnie zauważyć, że niezależnie od tego, jakie

rozwiązanie przyjmie Komisja dla zapewnienia wspólnotowej koordynacji w trójstronnym procesie podejmowania decyzji, nie powinno ono w żadnej mierze osłabić założeń trójstronnej struktury MOP na szczeblu krajowym.

2.8 Można przewidywać, że Komitet będzie chciał zalecić Komisji wspieranie spotkań ekspertów w sprawie opracowania wytycznych dotyczących działań w zakresie kontroli przeprowadzanej przez państwo bandery i portu.

Bruksela, 15 lutego 2007 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie: „Stosunki UE — Japonia: rola społeczeństwa obywatelskiego”

(2007/C 97/12)

Na sesji plenarnej z dnia 17 stycznia 2007 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny postanowił, zgodnie z art. 29 ust. 2 regulaminu wewnętrznego, sporządzić opinię w sprawie: „Stosunki UE — Japonia: rola społeczeństwa obywatelskiego”.

Pismem z 6 kwietnia 2006 r. Benita FERRERO-WALDNER, komisarz ds. stosunków zewnętrznych i europejskiej polityki sąsiedztwa w Komisji Europejskiej, zachęciła do tej inicjatywy.

Sekcja Stosunków Zewnętrznych, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię dnia 24 stycznia 2007 r. Sprawozdawcą była Eve PÄÄRENDSON.

Na 433. sesji plenarnej w dniach 15-16 lutego 2007 r. (posiedzenie z dn. 16 lutego 2007 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 112 do 3 — 28 osób wstrzymało się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Podsumowanie i zalecenia

1.1 Komisja Europejska zachęciła Komitet do przeprowadzenia analizy zmian zachodzących w społeczeństwie obywatelskim Japonii i do rozważenia sposobów współpracy między Unią Europejską (UE) a Japonią w celu dalszego wzmocnienia ich kontaktów.

1.2 UE i Japonia mają wiele wspólnych wartości i interesów. Istnieje wiele obszarów, w których współpraca na oficjalnej płaszczyźnie ma długą tradycję i dobrze się układa.

1.3 Zainteresowanie Japonii współpracą regionalną w oparciu o model „integracji funkcjonalnej” ma coraz większe znaczenie.

1.4 Rola społeczeństwa obywatelskiego w Japonii nabiera stopniowo coraz większego znaczenia, chociaż najczęściej nadal koncentruje się ona wokół spraw lokalnych i regionalnych.

1.5 Obecnie istnieje stosunkowo mało obszarów intensywnego kontaktu między społeczeństwami obywatelskimi UE i

Japonii, chociaż coraz większe uznanie wspólnych wyzwań dowodzi, że przyszedł czas na zacieśnienie więzi.

1.6 Nawiązanie większej liczby ściślejszych kontaktów zajmie dużo czasu, a kluczowe znaczenie będzie miało zidentyfikowanie najlepszych partnerów.

1.7 Istotnym, pierwszym krokiem w tym kierunku mogłoby być zorganizowanie spotkania mającego na celu wyłonienie wspólnych problemów i rozważenie, w jaki sposób można by zacząć je rozwiązywać.

1.8 Należy stale brać pod uwagę włączenie odpowiednich organizacji społeczeństwa obywatelskiego obu partnerów do stosownych seminariów i podobnych wydarzeń.

1.9 W miarę upływu czasu można by zaplanować bardziej zorganizowany dialog w oparciu o model okrągłego stołu.